

Gönül Altun Yazdı

GÖNÜL ALTUN YAZDI

SEKOYA AĞACI (ANNEM)

"Toplu iğne başı kadar bir tohumdan büyüyor sekoyalar. Dünyanın en büyük ağacı oluyor sonra, en uzun ömürlü ağacı. Ama o tohum, kendiliğinden yeşermiyor, yangınlarla birlikte açılıyor tohumlar. Yıldırım düşünce vah,tüh demiyor sekoya. Yanıyor, yanıyor ve yandıkça çoğalıyor. Gel gelelim yangını, yandığı dışarıdan görünmüyor. İçerden yanıyor sekoya. İçi alev alev, ama kabuğu sert, temiz, sağlam ve yandığı belli değil!" –Şermin Yaşar-

Benim sekoya ağacı annem!

"Yangınlar, varlığına zarar vermemiştir" diyemem.

"Hayata ektiğin iyilikleri, hep iyilik olarak biçmişsin " diyemem.

Annem!

Hem ateş, hem su.

Annem!

Mutsuzluğun, kötülüğün korkusu.

Bir damla suda bir okyanus.

Notasıyla dünyayı dans ettiren melodi.

Sessizliğinde tüm sesleri duyduğumuz.

Kucağında, çocukluğumuzu uyuttuğumuz.

Benim sonbaharda yedi verenim,

Benim ateşlerime su püskürtenim,

Her şeye rağmen, herkese rağmen güzellikten vazgeçmeyenim.

Kötülükler ormanında iyiliğe yol gösterenim.

Benim sekoya ağacı annem.

Kimse bilmez , yanıp yanıp çoğalmak ne demek!

Kimse görmez, ateşin içinde demek!

Doğrularımın kuyulara inişleri var, yanlışlarımın zirveye çıkışları.

Anlat anne, sönmeden yanmak ne demek?

Anlat bana yeniden, doğru ne demek, yanlış ne demek.

Kurtlar sofrasında yolu zor buluyorum.

Bana,kendime gidecek yolu anlat ANNE!